

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΥΘΗΡΩΝ & ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ
Τ.Κ. 801 00 Κ Υ Θ Η Ρ Α
ΤΗΛ.:2736031202 & 2736038359
FAX :2736031202

Έν Κυθήροις τῇ 30ῇ Ἰουλίου 2021

Αριθ. Πρωτ.: 229

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
(ὕπ' ἀριθ. 201/2021)

Πρὸς
Τὸν Ἱερόν Κλήρον καὶ
τὸν Χριστῶνυμον Λαόν
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων

*«Ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος,
ὡς ἀκτῖνας θαύματα προβαλλόμενος, καὶ ὡς
βολίδας ἰάματα· προσέλθωμεν ἄνθρωποι, οἱ
τῶ σκότει τῶν δεινῶν, συνεχόμενοι πάντοτε...»*
(Στιχηρὸν τῆς Ἑορτῆς τῆς Προόδου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ)

Ἀγαπητοὶ μου Ἀδελφοὶ καὶ Συλλειτουργοί,
Ἀδελφοὶ μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε.

Ἐφθάσαμεν σὺν Κυρίῳ τῶ Θεῷ ἡμῶν εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς ἀγίας περιόδου τοῦ Δεκαπενταυγούστου καὶ ἡ Ἁγία μας Ὁρθόδοξος Καθολικὴ Ἐκκλησία μᾶς προτρέπει νὰ τηρήσωμε εὐλαβῶς καὶ προθύμως τὴν νηστεία τῆς συντόμου αὐτῆς περιόδου. Καί μέ μετάνοια καὶ τίς ἐναλλασσόμενες Ἱερές Παρακλήσεις, τὴν μεγάλη καὶ τὴν μικρὴ καὶ ὅλες τίς ἄλλες λατρευτικὲς εὐκαιρίες, νὰ προὔπαντήσωμε καὶ νὰ τιμήσωμε πρεπόντως τὴν μεγάλη Θεομητορικὴ ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

1. Ἡ πρώτη ἑορτὴ τῆς ἀγίας αὐτῆς περιόδου τοῦ Δεκαπενταυγούστου εἶναι ἡ **πρόοδος τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ**, δηλαδή ἡ ἀνάμνησις τῆς Λιτανεύσεως τοῦ Τιμίου Εὐλου εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἀντιγράφουμε ἀπὸ τὸ ἱερό Συναξάριον τῆς 1^{ης} Αὐγούστου τὰ ἐξῆς, τὰ ὁποῖα παραθέτουμε εἰς τὴν ἀπλήν γλῶσσα: «Διὰ τίς κατὰ τὸν μῆνα Αὐγουστο, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συμβαίνουσες ἀσθένειες, ἐπικρατοῦσε παλαιὰ συνήθεια εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν νὰ περιφέρεται αὐτές τίς ἡμέρες στοὺς δρόμους καὶ τίς πλατεῖες τὸ **Τίμιον Εὐλο** τοῦ Σταυροῦ γιὰ τὸν ἀγιασμό τοῦ τόπου καὶ τὴν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τίς λοιμικὲς ἀσθένειες. Καὶ κατὰ μὲν τὴν χθεσινὴ ἡμέρα, ἀφοῦ τὸν ἔβγαζαν ἀπὸ τὸ βασιλικὸ θησαυροφυλάκιον τὸν ἐτοποθετοῦσαν ἐπάνω εἰς τὴν Ἁγία Τράπεζα τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (τῆς βεβηλωθείσης πλέον ἀπὸ τοὺς Ἀγαρηνοὺς Ἁγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως μέ τὴν μετατροπὴ τῆς σέ μουσουλμανικὸ τέμενος). Κατὰ δέ τὴν σημερινὴ ἡμέρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μέχρι τὴν ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἀφοῦ ἐλιτάνευαν

τό Τίμιο Ξύλο σέ ὅλη τήν Πόλι τό ἔθεταν στή συνέχεια εἰς προσκύνησιν τοῦ λαοῦ. Καί αὐτή εἶναι ἡ λεγόμενη πρόδος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ».

Πόσο θά ἔπρεπε νά μᾶς διδάσκη ἡ Παράδοσις αὐτή τῆς λιτανεύσεως τοῦ Τιμίου Ξύλου εἰς τήν Βασιλεύουσαν στίς δύσκολες ἡμέρες μας, πού ἀντιμετωπίζουμε τήν ἐπιδημία τῆς λοιμικῆς νόσου τοῦ κορωνοϊοῦ!

2. Ἀλλά καί ἡ ἄλλη ἑορτή τῆς πρωτομηνιάς τοῦ Αὐγούστου, **ἡ ἱερή μνήμη τῶν ἑπτὰ Μακκαβαίων παιδῶν μετά τῆς μητρός αὐτῶν Σολομονῆς καί τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεάζαρου** μᾶς δίδει σπουδαῖα σωτήρια μηνύματα.

Διαβάζουμε εἰς τό ἱερό Συναξάριο τῆς ἡμέρας αὐτῆς: «Οἱ ἅγιοι Μακκαβαῖοι παῖδες ἦσαν Ἰουδαῖοι κατά τό γένος καί φύλακες ἀκριβεῖς τῶν πατρῶων νόμων (τῆς Ἰουδαϊκῆς παραδόσεως), καί ἤκμασαν στούς χρόνους τοῦ Βασιλέως τῆς Συρίας Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς (2^{ος} αἰώνας πρὸ Χριστοῦ), ὁ ὁποῖος ἦταν ἄσπονδος ἐχθρός τῶν Ἰουδαίων. Αὐτός ὁ βασιλεύς, ἀφοῦ ὑποδούλωσε ὅλο τό Ἰουδαϊκό ἔθνος καί ἀφοῦ ἔκαμε πολλά κακά, ἕως καί εἰς αὐτά τά ἱερά τῆς θρησκείας πράγματα, τοὺς ἀνάγκαζε μαζί μέ τά ἄλλα νά φάγουν καί κρέας χοιρινό, τό ὁποῖο ἦταν ἀπαγορευμένο ἀπό τόν Μωσαϊκό νόμο. Τότε καί οἱ εὐσεβεῖς αὐτοὶ Μακκαβαῖοι παῖδες, ἀφοῦ συνελήφθησαν μέ τήν μητέρα τους Σολομονή καί τόν διδάσκαλό τους Ἐλεάζαρο καί καταπιέζονταν νά παραβοῦν τά ὑπό τοῦ θρησκευτικοῦ τῶν νόμων ὀριζόμενα, ὑποβλήθηκαν σέ μύρια βασανιστήρια, ὅσα γνώμη τυραννική καί ψυχὴ θηριώδης δύναται νά ἐφεύρη.

Τά δέ ἑπτὰ ἀδέλφια μέ τόν διδάσκαλό τους Ἐλεάζαρο, ἀφοῦ τά ὑπέμειναν ὅλα γενναίως καί ἔδειξαν ἔμπρακτα ὅτι ὁ καλὸς λογισμὸς εἶναι ἀντοκράτορας τῶν παθῶν καί ἡμπορεῖ νά τά νικήσῃ αὐτά, ἐάν θέλει, ὑπέμειναν ἐνδόξως μαρτυρικό θάνατο μέ τά βασανιστήρια, τά ὁποῖα τοὺς ἐπέβαλαν, ἀφοῦ ἐθυσίασαν τήν ζωὴ τους διὰ τήν τήρησιν τοῦ Θεοῦ νόμου. Πρῶτον μὲν ἐμαρτύρησε ὁ γηραιὸς διδάσκαλος Ἐλεάζαρ καί ἔπειτα ὅλα τά ἑπτὰ ἀδέλφια, ἀπὸ τόν μεγαλύτερο μέχρι τόν μικρότερο. Ἡ δέ θαυμαστὴ μητέρα τους Σολομονή, γεμάτη ἀπὸ γενναῖο φρόνημα καί τόν ἀδύναμο λογισμὸ τοῦ θήλεος, ἀφοῦ τόν διηγείρε μέ τόν θυμὸ τοῦ ἄρρενος, παρευρίσκετο στὸν θρίαμβο τῶν τέκνων τῆς κατὰ τοῦ τυράννου, καθὼς ἐνίσχυε τό καθένα ἀπὸ αὐτά στὸν ἱερό ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀγῶνα καί ὑπέφερε μέ γενναιοψυχία τὰς ὀδύνας τῶν διὰ τίς ἐλπίδες τους, πού εἶχαν πρὸς τόν Κύριο. Ὅταν δέ εἶδε καί τόν νεώτερο υἱὸν τῆς νά ἔχη τελειωθῆ (νά ἔχη ὑποστῆ τόν μαρτυρικό θάνατο), πέφτει τελευταία καί αὐτὴ στή φωτιά καί ἀξιῶνεται μαζί μέ τά παιδιὰ τῆς νά λάβῃ τό μακάριο τέλος τό ἔτος 168 π.Χ.».

Ὡ πόσο θεοφιλὴς καί θεάρεστη γαλουχία, θεοσέβεια καί ἀνατροφή τῶν Μακκαβαίων αὐτῶν παιδῶν ἀπὸ τήν εὐσεβέστατη καί θεόφρονα μητέρα τους Σολομονή, τήν ἄριστη αὐτὴ καί ἀπαραμίλλη παιδοτρόφο καί παιδαγωγό! Ὡ ποία σοφὴ καί ἀξιοζήλευτη χειραγώγησις καί διαπαιδαγώγησις τῶν μακαρίων αὐτῶν ἀδελφῶν ἀπὸ τόν εὐσεβόφρονα καί φιλάρετο διδάσκαλο Ἐλεάζαρο καί παιδοτρίβῃ! καί

3. Ὅμως, ἡ σημερινὴ πρώτη ἡμέρα τοῦ Αὐγούστου, ὁ ὁποῖος χαρακτηρίζεται ὡς ὁ μῆνας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἔχει καί μία ἄλλη σπουδαία ἑορτή, **τὴν ἱερή μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Ἐλέσης, προστάτιδος καί ἐφόρου τῆς ὁμωνύμου Ἱερᾶς Μονῆς καί τῆς νήσου τῶν Κυθήρων.**

Δῶρον Θεοῦ πολύτιμον ἡ Ἁγία Ἐλέσα στήν ἀκατοίκητη τότε (τό ἔτος 375 μ.Χ.), λόγω τῶν πειρατικῶν ἐπιδρομῶν, νῆσο τῶν Κυθήρων. Κόρη τοῦ εἰδωλολάτρη ἄρχοντα Ἑλλαδίου καί τῆς εὐσεβεστάτης συζύγου του Εὐγενίας ἡ Ἐλέσα ὑπῆρξε καρπὸς εὐκλεῆς τῶν ἀκοιμήτων προσευχῶν τῆς μέχρι τότε στείρας μητέρας τῆς, ἡ ὁποία καί ἔκαμε τό τάμα τῆς εἰς τόν Κύριο καί Θεὸ μας Ἰησοῦ Χριστοῦ νά τήν ἀφιερῶσιν στό Χριστό καί τήν Ἐκκλησία.

Ἡ εὐλογημένη αὐτὴ κόρη Ἑλέσα ἐγαλουχήθη ἀπὸ τὴν θεοσεβῆ καὶ ἐνάρετη μητέρα της Εὐγενία «ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου» καὶ μαζί μὲ τὸ μητρικὸ γάλα ἔλαβε καὶ τὸ «λογικὸν καὶ ἄδολον γάλα τῆς πίστεως». Ὅμως, εἰς ἡλικίαν 14 ἐτῶν ἡ εὐσεβὴς μητέρα της, προαισθανθεῖσα τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημία της, ἐκάλεσε κοντὰ της τὴν Ἑλέσα καὶ ἀφοῦ τὴν ἐνουθέτησε νὰ μένη σταθερὴ καὶ ἀκλόνητη εἰς τὴν ἀγία πίστι τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ μὴν ἐπηρεασθῆ ἀπὸ τὴν ἀσέβεια καὶ τὴν εἰδωλολατρικὴ πλάνη τοῦ πατέρα της, προεῖδε τὴν μαρτυρικὴ της τελείωσι ὡς νύμφης τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἄφησε τὴν μητρικὴ της εὐχή.

Ὁ πατέρας της ἐφρόντιζε γιὰ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν κόρη του Ἑλέσα ὑπανδρεύοντας τὴν μὲ τὸν καλύτερο ἄρχοντα, ἀλλὰ ἡ κόρη του ἀπεποιεῖτο κάθε πρότασι γάμου, ποθοῦσα νὰ ἀφιερωθῆ στὸν οὐράνιο Νυμφίον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὅταν ὁ πατέρας της ἀνεχώρησε γιὰ ἓνα διάστημα ἀπὸ τὴν οἰκία τους γιὰ ἐμπορικοὺς σκοποὺς, ἐκείνη βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ μεταναστεύσῃ σὲ ἀκατοίκητο τότε νησί τῶν Κυθήρων γιὰ νὰ ζῆσῃ τὴν ἀφιερωμένη στὸν Κύριον μοναχικὴ ζωὴ. Ὁ ἄρχοντας Ἑλλάδιος ἐπιστρέφοντας στὴν οἰκία του ἔμαθε τὰ τῆς ἀναχωρήσεως τῆς κόρης του εἰς τὰ Κύθηρα καὶ ἀμέσως ἔφθασε σὲ νησί ἀναζητώντας τὴν. Ὅταν τὴν συνάντησε τὴν παρακαλοῦσε μετὰ δακρῶν νὰ ἐπιστρέψουν σὲ σπίτι τους, ἀλλὰ εἰς μάτην οἱ παρακλήσεις του. Ἡ Ἑλέσα ἦταν ἀμετακίνητη στὴν ἄρνησί της νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν πατρίδα τους, λέγοντας ὅτι τῆς ἦταν ἀδύνατο νὰ συγκατοικῆ μὲ τὸν εἰδωλόλατρον καὶ ἀλλόθρησκο πατέρα της, ἐνῶ αὐτὴ ἦταν βαπτισμένη χριστιανή. Ἐθύμωσε ὁ Ἑλλάδιος μὲ τὴν ἐπίμονη ἄρνησι τῆς Ἑλέσας, τὴν ἄρπαξε ἀπὸ τοὺς πλοκάμους τῆς κεφαλῆς της, τὴν ἔσυρε κατὰ γῆς καὶ τὴν κτυποῦσε μὲ ράβδο, ἕως ὅτου τὴν καταπλήγωσε. Τελικῶς ἡ Ἑλέσα ξέφυγε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ πατέρα της, διεπέρασε ἀπὸ τὴν σχισμὴ τοῦ βράχου, ἀλλ' ἐκεῖνος ἐπῆγε ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ βράχου, τὴν ἐκτύπησε μὲ μία πέτρα σὲ μέτωπό της καὶ τῆς συνέτριψε τὰ δόντια. Ἐπειτα ὁ δεινὸς αὐτὸς παιδοκτόνος ἀπέκοψε μὲ τὴν μάχαιρα τὴν ἀγία της κεφαλὴ τὴν 1^η Αὐγούστου τοῦ ἔτους 375 μ.Χ.

Πόσο μεγάλη πίστι καὶ ἀρετὴ εἶχε ἡ Ἁγία Ἑλέσα, πόσο ἀκλόνητη καὶ ἀμετακίνητη ἦταν στὴν ἀπόφασί της νὰ ἀφιερωθῆ γιὰ πάντα στὸν Χριστό, ἀλλὰ καὶ πόσο σκληρὸς καὶ ἄσπλαγχνος ἦταν ὁ ἄθλιος πατέρας της, τυφλὸς καὶ παραδομένος στὴν εἰδωλολατρεία, καθὼς προτίμησε τὸν ἀπάνθρωπο φόνο τῆς κόρης του Ἑλέσας καὶ ὄχι τὸν σεβασμὸ τῆς ἐπιλογῆς της νὰ ἀρέσῃ στὸν Νυμφίον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ!

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί,

Ἡ ἑορτὴ τῆς προόδου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ ὁ συνεορτασμὸς τῶν ἀγίων ἑπτὰ Μακκαβαίων παιδῶν μετὰ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἑλεαζάρου καὶ τῆς ἀγίας Ὀσιοπαρθενομάρτυρος Ἑλέσης τῆς ἐν Κυθήροις ἀθλησάσης ἀνοῖξαν ἤδη τὴν ἱερὴ αὐτὴ περίοδο τοῦ Δεκαπενταυγούστου καὶ μᾶς ἐνισχύουν εἰς τὸν πνευματικὸ αὐτὸ ἀγωνιστικὸ στίβο τῆς νηστείας καὶ τῆς μετανοίας. Ἡ δύναμις τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ καὶ τὰ φωτεινὰ ὑποδείγματα εὐσεβείας, σεβασμοῦ τῶν ἱερῶν τῆς Πίστεως ἡμῶν Παραδόσεων καὶ αὐτοθυσίας μᾶς ἐνδυναμώνουν εἰς τὸν ἱερόν πνευματικὸν ἀγῶνα μας.

Διὰ τῆς προσευχῆς, τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς καρτερίας ἐπέτυχαν οἱ ἑορταζόμενοι σήμερα Ἅγιοι **τὰ μεγάλα κατορθώματα τῆς Πίστεως των, τὴν ἐμμονή των εἰς τὰ ἱερά των πιστεύματα, τὴν ὁμολογία τῆς εἰς τὸν Θεὸν ἀκλονήτου Πίστεως αὐτῶν καὶ τὴν μαρτυρικὴ τελείωσί τους γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ.**

Μέ τὰ ἴδια πνευματικὰ ὄπλα τῆς προσευχῆς, τῆς νηστείας, τῆς πίστεως καὶ τῆς ὑπομονῆς καλούμεθα καὶ ἐμεῖς νὰ ἀγωνισθοῦμε σὲ ἱερό στάδιο τῆς μικρῆς αὐτῆς περιόδου τοῦ Δεκαπενταυγούστου, ἀλλὰ καὶ σὲ ἐπικείμενο νέο ἐκκλησιαστικὸ ἔτος. Διάφορα σοβαρὰ

προβλήματα απασχολούν αυτόν τον καιρό την πατρίδα μας: πνευματικά, εκπαιδευτικά, κοινωνικά, υγειονομικά, έθνικά κ.ά.

Θά μού έπιτραπή νά έπικεντρώσω τό ένδιαφέρον σας εις τήν παρούσα Έγκύκλιο στό έξής φλέγον ζήτημα, πού προέκυψε από τήν έπιδημία του κορωνοϊού. Έξ αιτίας του έμβολιασμού του πληθυσμού, ό όποιος θεωρητικώς και σύμφωνα μέ τίς αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και άλλων οργανισμών είναι προαιρετικός, αλλά σέ διάφορες Ύπηρεσίες γίνεται διά νόμου υποχρεωτικός, παρατηρείται ένας **άνησυχητικός διχασμός του έλληνικού μας λαού σέ έμβολιασμένους και άνεμβολίαστους**. Εις τούς έμβολιασμένους δίδονται προνόμια, ειδικές μεταχειρίσεις και παροχές από τό Κράτος, ένω οί άνεμβολίαστοι απειλούνται μέ έπίσχεσι εργασίας, διακοπή μισθοδοσίας και αναστολή άχρη καιρού της υγειονομικής των περιθάλψεως, τά όποια αντίκεινται εις τάς διατάξεις του Συντάγματος της Χώρας μας και φαλκιδεύουν τήν συνταγματικήν έλευθεριάν. Έάν έτσι έχουν και προχωρούν τά πράγματα, τότε θά έχωμε πολίτας πρώτης και δευτέρας κατηγορίας, πράγμα τό όποιο θά αποβή όλέθριο διά τήν κοινωνία και τό Έθνος μας, καθώς θά προκληθή κοινωνική άνισορροπία και θά προκύψουν άδιαπέραστα κοινωνικά προβλήματα. Τό όξύτατο αυτό πρόβλημα τό άναδεικνύουν και τά συχνά συλλαλητήρια εις όλα σχεδόν τά διαμερίσματα της χώρας μας, κατά τά όποια και πολλοί έμβολιασθέντες διαμαρτύρονται διά τήν «υποχρεωτικότητα» του έμβολίου και σέ άλλες κατηγορίες εργαζομένων και μάλιστα στα παιδιά και τούς νέους.

Τό μεγάλο αυτό θέμα της διακρίσεως και της διαφορετικής αντιμετώπισεως των έμβολιασθέντων και των άνεμβολίαστων τό άναδεικνύουμε από πνευματικής και κοινωνικής πλευράς και κάμνουμε θερμή έκκλησι στους κυβερνώντας τό Έθνος μας νά τό προλάβουν έγκαίρως πριν λάβη τεράστιες διαστάσεις.

Η Ίερά ήμων Σύνοδος κατά τήν τελευταία Συνεδρία του Ιουλίου διεκήρυξε ότι φροντίζει διά τήν ένότητα και όχι τον διχασμό του Λαού του Θεού, δέν θά επιβάλη τον υποχρεωτικό έμβολιασμό των Κληρικων, όπως διεδίδετο, και συνέστησε εις τούς χριστιανούς νά ενεργήσουν αναλόγως, μέ τήν συμβουλή του οικογενειακού των ιατρού, όσον άφορā στό θέμα του έμβολίου. Πάντως, έντός της Αγίας ήμων Έκκλησίας επ' ουδενί δέν πρέπει νά ισχύση ή διάκρισις έμβολιασθέντων και άνεμβολίαστων, φορούντων μάσκα ή όχι. Όλοι μας είμεθα τέκνα του εύλογητου Κυρίου και Θεού ήμων.

Ευχόμενος, όθεν, πāσαν παρά του Τρισαγίου Θεού ήμων εύλογίαν και χαρίτωσιν ήμων εις τήν σύντομον και εύλογημένην αυτήν περιόδον του Δεκαπενταυγούστου και τήν σκέπην και προστασίαν της Αγνης Θεομήτορος έφ' ύμας, τούς οικείους και συγγενείς και τά πνευματικά σας τέκνα, διατελώ,

Μετά πατρικων εύχων και εύλογιων

Ό Μητροπολίτης

† Ο Κυθήρων & Αντικυθήρων Σεραφείμ

† Ό Κυθήρων & Αντικυθήρων Σεραφείμ